

[Sønderby]

bliver nødt til at komme med nogle enkelte bemærkninger, vel vidende at flere af tingets medlemmer sidder og ser sure ud, men det må vi finde os i.

Hr. Hjortnæs kører stadig væk på den kampagne, der blev omtalt i en artikel i dag i Jyllands-Posten, hvor der står, at politikerne og de, der har forstand på tingene, ikke rigtig snakker sammen, og at man bruger nogle voldsomme ord for at gøre befolkningen bange, og så får man medvind, for så siger folk: er det virkelig så slemt? Så må vi gøre noget ved det. Det er egentlig den kampagne, hr. Hjortnæs har kørt her i dag.

Det er selvfølgelig heldigt for hr. Hjortnæs, at han har fået diskussionen på det tidspunkt, hvor vi har de højeste tal, og hvor vi ved, at om to måneder har vi nogle tal, der er på vej nedad, og så kan man ikke rigtig bruge den argumentation mere. Det skal stå for hr. Hjortnæs' regning, og jeg er sikker på, at det, som er sat i gang og bliver sat i gang, vil løse mange af de problemer, for man er virkelig opmærksom på de ting ude omkring.

Jeg skal beklage, at hr. Hjortnæs går og leder efter ræve i roemarken, men ikke kan finde nogen. Jeg skal ikke komme med en vejledning om, hvordan det kan lade sig gøre, og skal heller ikke henvise til en forhenværende venstremænd. Det er da rigtigt, at på roemarkerne sprøjter man alt ukrudtet væk. Det kan også være et svar til hr. Gade, der sagde, at man ikke skulle bruge så mange bekæmpelsesmidler; planterne kan godt gro alligevel. Jeg må gøre opmærksom på – nu betyder det ikke så meget i roemarken – at hvis man ikke foretager ukrudtsbekæmpelse i en kornmark, så vil der være så meget ukrudtsfrø i kornet, at det mugner, og så får man nogle andre problemer. Så bliver de dyr, der skal fodres med dette mugne korn, og de mennesker, der skal spise det, syge, og så har vi hele den problematik. Der er altså nogle sammenhænge i det, hr. Gade gør opmærksom på.

Jeg skal ganske kort sige om randzonerne, at det er vi i fuld gang med. Miljøministeren har sagt, at der skal laves nogle pilotprojekter i forbindelse med marginaljorder. Jeg må gøre hr. Hjortnæs, hr. Gade og fru Elisabeth Bruun Olesen opmærksom på, at der er masser af randzoner i landet i øjeblikket. Der plantes ikke én række hegn, der plantes tre

rækker hegn, og derved opstår der store randzoner, og derfor er det også på plads.

Fru Elisabeth Bruun Olesen sagde, at private kun bruger 2 pct. Nej, 25 pct. af det, der bliver brugt, bliver brugt af private og offentlige institutioner. Landbrug, jordbrug og skovbrug bruger de 75 pct., og derfor er det altså ikke kun landbrugserhvervet.

Hvad der kan gøres? Der er ingen diskussion om, at vi skal lave vejledning og markstyring, som det har været nævnt. Det er jeg helt sikker på.

Jeg havde håbet, at debatten var udmundet i, at vi havde kunnet blive enige om en dagsorden. Vi er enige om målet, som flere har sagt, og midlerne har vi for så vidt i hånden, fordi alle, der handler med det og bruger det, er opmærksom på, at man skal begrænse det. Derfor burde folketinget ikke have sat nogle datoer på, men have fulgt udviklingen ganske nøje, hvad vi gerne ville have haft, så vi kunne have fået en redegørelse, fået nogle tal fra ministeren.

Man sætter en så kort tidsfrist som 1. januar 1987 på og nævner afgifter, som ikke løser nogen problemer. Vi har i øjeblikket gebyrer på, og vi har ikke sagt, at man ikke skal have gebyrer på, hvis man vil have et middel godkendt, men når man begynder med afgifter her og afgifter dér, så må vi stemme imod det dagsordensforslag, som er fremsat. Jeg beklager det, for jeg synes egentlig, der var muligheder for, at vi kunne have løftet det her i fællesskab, uden at nogen er den stygge ulv, som hr. Hjortnæs har prøvet at være. Vi andre ville gerne være lidt blidere, men alligevel løse problemerne.

Gade (SF):

Jeg var lidt ked af ministerens svar til mig om behandlingsindeksen, hvor ministeren fremfører, at der er usikkerhed. Ja, selvfølgelig er der usikkerhed. Jeg vil vælge at tolke ministerens svar sådan, at han er enig i det, der står i redegørelsen, nemlig at der er grund til at antage, at belastningen af miljøet er steget mere, end det umiddelbart kan aflæses af kurverne over forbrugets udvikling.

Det var for at sige det på den måde, også én til hr. Sønderby, som bliver ved med at fortælle her fra talerstolen, at nu er problemerne ved at være løst, fordi forbrugets udvikling stagnerer, og måske tror han, at det